

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1914-1917 :
L 84:1 - 200**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

2549

Falun 5. 12. 1916.

Käraste.

Tack så mycket för brevet. Du skall inte vara ängslig för gästnumren. De bli troligen inte i ordning till din ankomst heller, utan du får ligga på mitt rum, och jag lägger mig i skåpnumret, som är näst intill, så har du det tryggt åtminstone, och jag klar mig och gör toilett inne hos dig. Det har vi gjort många gånger förr. Detta blir också bär för mig i skänsmiskt avseende, för jag har haft så stora sparväntade utgifter för mina tråkiga golv, att jag är rätt glad att slipper köpa gästnumrsmöbel just nu, så att jag tänker, att vi ska bli nöjda båda med detta arrangemang.

Det är inte heller utan att motigheterna fortsätter. Förskue har varit hos en doktors för han har fått igen sitt gamla and i magen, och han har aviserat, att han skall ha vila en sex veckor, resa bort och vara på vilohusen. Jag tror, att det är absolut omöjligt att få plats på ett vilohusen nu till julen, och även det inte tycks vara överhängande, så får det väl vara till efter jul. Han har inte haft ant de båda sista dagarna. Det ängsligaste är ju med min familj här, (Birger och Märta ha hotat med att komma hem till föräldrarna öfter jul och Gunnar kommer ju och kanske även Helma, så att de äro rätt manstarbna.) de äro ju nära vid att här sken vara äppel var dag under julveckan. Detta måste inskränkas till det minsta möjliga.

Plata, stängs för som jag inte ser hem försämr eller N. N. De.
 ja, nu är det inte så viktigt att. Det är så enkelt.

Skämsk väder kläms delar av kulturen. Skandinavien brukar ha festmiddag

med det är Agrikult, det är all böj. Inte alldeles god, men tillräckligt god. Ammuisen blev nog mittligt frägnad. Jag har ingen tanke på att du inte skulle komma. Det måste viardna, så att det blir möjligt.

Furuhjellen har nu varit här och för i går Kväll. Han hade blivit sjuk, så att han inte på Fredag, som ännu var utan först på Söndag. Han åt Kväll här, låg hos Olofsson, åt sedan lunch här med Olofsson och Gerda. Det var en väldigt röra för Valkborg resten till Stockholm på lördag och jag hade stannat kvar. På måndag kom Valkborg hem och vi åt en sen middag där. Gästerna var Olofsson och Gerda. Det är något ängsligt i att se människor borta sig i det tyska märket. Ammuisen har jag aldrig sett henne så präktig och rikligt genomtvecklig som denna gång. Han trivdes här utmärkt och var så underhållande och livlig, att jag blev helt förömnad. Du skulle ha sagt, att det var Europa. Det var nästan över, för det var hela världen. Han talade mest om Sibirien, där han hade bott som barn i fem år. Fadern hade varit guvernör i Estland och sedan i Smolandsk. Det är borta vid Vladivostok. Naturligtvis står han på tyska sidan och jag undrade hur det skulle gå med honom och Olofssonerna, som äro brinnande utseendevänner, men människor ha nog förändrats under kriget, men ha de ömse sidornas anhängare lärt, att en stor seger för ena partiet skulle vara den pänferligaste olycka för den fjälva och hela världen. De voro båda mycket moderata och ant gick bra.

Så fort det blir bestämt vilka Olofssonerna ha, som komma hem, skall en på meta det. Än vet jag det inte. Jag tycker, att det är mer sagt om Sibirien att det skulle varit